Quelle: http://manuscripta.at/?ID=30277
Copyright: Heiligenkreuz, Zisterzienserstift

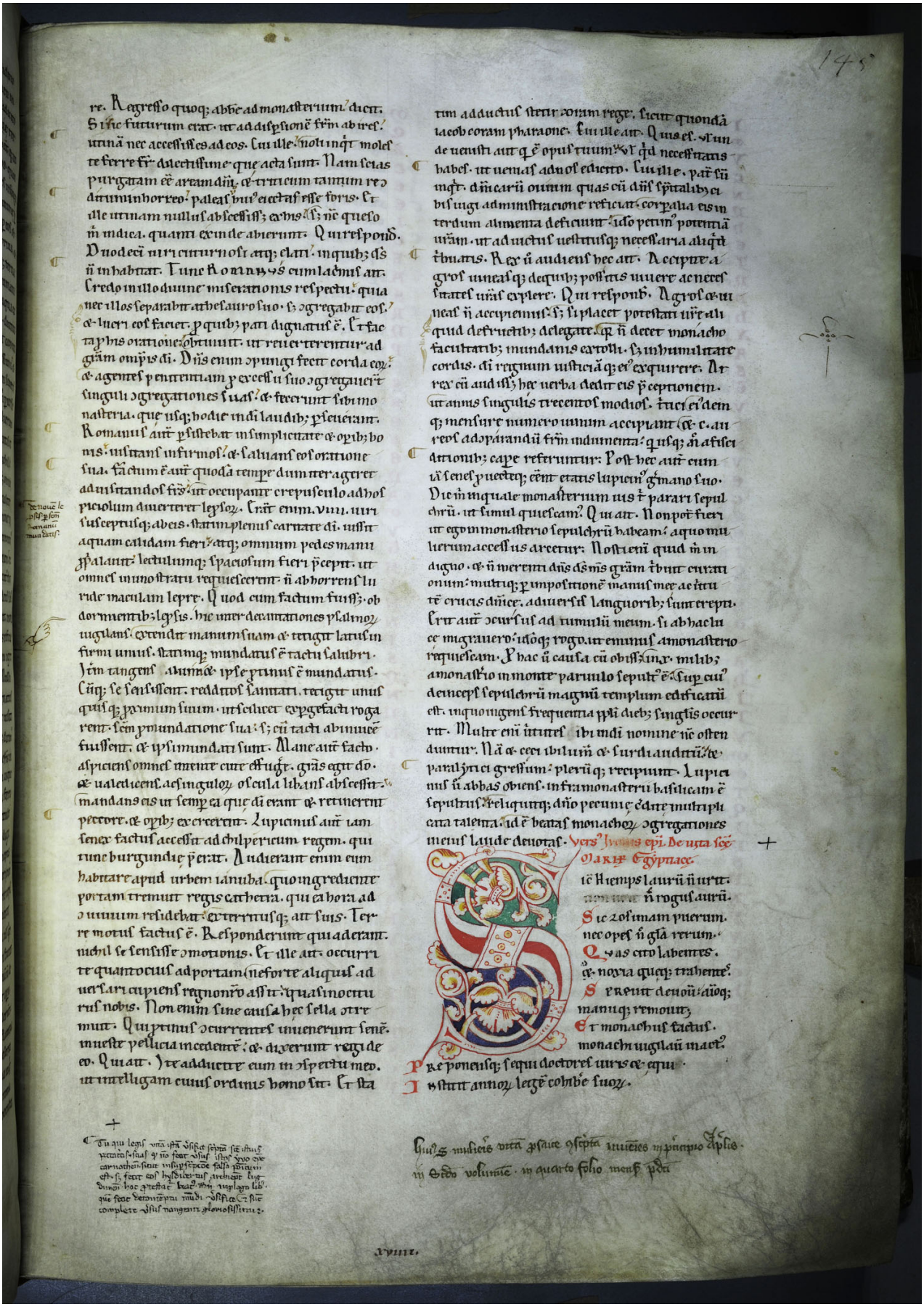

re. Regresso quoq; abbe ad monasterium dicit. Si sic futurum erat. ut ad disponendum fratrem abiresset. utinam nec accessisses ad eos. Cui ille. Noli inquit molestare fratrem dilectissime quae acta sunt. Nam scias purgatam esse aream domini. et triticum tantum remansisse in horreo. paleas autem ventilatas esse foras. Et ille utinam nullus abscessisset ex vobis. Si non quesissem in malicia. quam exinde abierunt. Qui respondit. Duodecim viri cuiusdam nostri atque clari. in quibus dissensionem habebant. Tunc Romanus cum lacrimis ait. Credo in illo divine miserationis respectu. quia nec illos separabit a thesauro suo. sed congregabit eos. et lucrari eos faciet. per quos patri dignatus est. Et factis per his orationibus obtinuit. ut reverterentur ad gratiam omnipotentis dei. Dominus enim operuit fecit corda eorum. et egerunt penitentiam per excessum suo congregaverunt singuli congregationes suas. et fecerunt sibi monasteria. quae usque hodie in dei laudibus perseverant. Romanus autem perstabat in simplicitate et operibus bonis. visitans infirmos. et salutans eos oratione sua. Factum est autem quodam tempore dum meraretur ad visitandos fratres. ut occuparent crepusculo ad hospitalium diverterent leproso. Erat enim. VIII. viri suscepti quia abeis. statim plenus carnate dei. visus aquam calidam fieri. atque omnium pedes manu propriam lectulumque spacioso fieri precepit. ut omnes in uno stratu requiescerent. et abhorrens in rude maculam lepre. Quod cum factum fuisset. obdormientibus leprosis. hic inter decantationes psalmorum vigilans. extendit manum suam et tetigit latus infirmi unius. statimque mundatus est tactu salubri. Iam tangens alium. ipse primus est mundatus. Cumque se sensissent. redditos sanitati. tetigit unus quisque proximum suum. ut scilicet expergefacti rogarent. sem primundationis sua. sed cui tacti abiuncti fuissent. et ipsi mundati sunt. Mane autem facto. aspiciens omnes mente cum effugit. gratias egit deo. et valedicens. a singulos oscula libans abscessit. mandans eis ut semper ea quae dei erant. et retinerent pectore. et operibus exercerent. Lupicinus autem iam senex factus accessit ad chilpericum regem. qui tunc burgundie preerat. Audierant enim eum habitare apud urbem ianiuba. quo ingredientes portam tremunt regis satellites. qui ea hora ad omnium residebat. et terrentur. aut suis. Terre motus factus est. Responderunt qui aderant. nichil se sensisse commotionis. Et ille autem occurrit quantocius ad portam. ne forte aliquis adversari capiens regnum eius assit. quasi noctu rus nobis. Non enim sine causa hec sella ortemunt. Qui primus occurrentes invenerunt senem. in veste pellicia incedentem. et dixerunt regi de eo. Qui ait. Ite adducite eum in aspectu meo. ut intelligam cuius ordinis homo sit. Et sta

tim adductus stetit coram rege. sicut quondam iacob coram pharaone. Cui ille ait. Quis es. vel unde venisti aut quae opus tuum. vel qui necessitatem habes. ut venias ad nos educto. Cui ille. pater sum inquit. diuitarum omnium quas eius dominis spiritalibus ei bis uigi administracione reficiat. corpalia eis interdum alimenta deficiunt. ideo petimus potentiam uiam. ut ad uictus nostrum. necessaria aliquid tribuatis. Rex hec audiens hec ait. Accipite a gros unciales quibus possitis uivere ac necessitates uias explere. Qui respondit. Agros et uiuere non accipiemus. sed si placet potestatem uiri aliquid detrictis; delegate. quia non decet monacho facultatibus inundantis carcere. sed in humilitate cordis. dei regnum iusticiam quaerere. At rex eii audiens hec verba dedit eis preceptionem. ut annis singulis trecentos modios. tritici eidem quemlibet mensure numero unum accipiant. et c. aureos ad parandum fratribus indumenta. quisque ut aliis distributis; cape referuntur. Post hec autem cum senex pueretque cum etatis lupicinus germano suo. Die in quale monasterium uis parari sepulchrum. ut simul quiescam. Qui ait. Non potest fieri ut ego in monasterio sepulchrum habeam. aquo mulierum accessus arcetur. Nostrum quid in digno. et in meritum dominis meis gratias tribuit eiusmodi. mutuique impositione manus mee accipitte crucis dominice. adiuvisis languoribus. sum crepuscrit autem ocursus ad tumulum meum. si abhac luce migraverit. idoque rogo. ut eminus a monasterio requiescam. Propter hac causa cum obsistunx. milibus a monasterio in monte paruulo sepultus est. Super cui deinceps sepulchrum magnum templum edificatum est. in quo ingens frequentia populi diebus singulis occurrit. Multae enim uirtutes ibi mali nomine non ostendunt. Nam et cecis ibi lumen et surdis auditum. et paralyticis gressum. plerumque recipiunt. Lupicinus vero abbas obiens. in fra monasterii basilicam est sepultus. Reliquum; anno pecunie eiusdem multiplicata talenta. ad eius beatas monachorum congregationes metus laude devotas.

Vers. Iuuenis epi. De uita sce Mariae Egypciace.

Tempus laurum uirtutum
non morte nrogus aurum.
Sic zosimam puerum
nec opes vel glaciem rerum.
Quas cito labentes.
et noxia quique trahentes.
Spernit devotus animoque
manuque remouit;
Et monachus factus.
monachi vigilans macerat.
Preponens; sequi doctrines uirtus et equi.
Instituit annos legem colebe suos.

Qui sunt mulieris vita psalite septem. tituleis in principio Apsalmis in Sedo volumine. in quarto folio mensis pdi

Tu qui legis vita ipsa sicut septem sit. ut ipsa permoto suas. quia non fecit ipsa. sed quo ore carnutheus. sicut in specie falsa iudicium est. si fecit eos hystorie. ut archiepiscopus lugdunensis hoc prestat. beatus in. in plagio libri. quae fecit deum in pni mundi. Iustitia et sit complete ipsis nangenti gloriosissimi.